

**Den modlitby a postu
na paměť misionářů mučedníků**

24. BŘEZEN 2012

KŘÍŽOVÁ CESTA

**Den modlitby a postu
na paměť misionářů mučedníků**

24. BŘEZEN 2012

KŘÍŽOVÁ CESTA

Překlad z materiálů vydaných v *L'Animatore missionario*, n^o1/11

Překlad a propagace:
Misionář obláti P. Marie Neposkvrněné OMI

ÚVODNÍ MODLITBA

Ježíši, náš bratře,
děkujeme ti za to,
že nás svým vlastním životem každý den učíš pokoji a míru.
Děkujeme ti,
že jsi i nám, tím jak jsi vztahoval ruce na nemocné,
dodal chuť vyléčit se ze svých vlastních nemocí srdce:
ze sobectví, které nás uzavírá před ostatními,
z pýchy, která nás ničí,
ze závisti, která nás stravuje,
z touhy po moci, která z nás činí otroky světa.
Děkujeme ti za to,
žeš ve své nahotě setrval na kříži až do své smrti,
a předals nám tak jasný životní styl:
styl toho, kdo se sám vydává pro ostatní.
Proto tě chceme dnes a každý další den následovat.
Uzdrav naše rány.
Děkujeme ti, Ježíši,
protože víme,
že už teď jsi nám s úsměvem řekl své „ano“!
Amen.

Tím, že se znovu vydáme po Ježíšových stopách na Kalvárii, si chceme připomenout všechny ty, kteří položili svůj život za evangelium, za hlásání radostné zvěsti celému světu. Na samém počátku prvních křesťanských komunit byli mučedníci považováni za znamení Boží lásky, a proto byli oslavováni a připomínáni při každé příležitosti, kdy se komunita shromažďovala. Dnes ale zpráva o zabití křesťana, jen kvůli tomu, že je křesťan, nikoho nezajímá, ani tisk, ani televizi, a tak se často ani nedovíme jeho jméno. Je tedy naším úkolem, abychom uchovali památku na tyto naše přátele svědky – mučedníky, abychom „křičeli“ jejich jména, a svět tak věděl, že se ještě i dnes najde někdo, kdo umírá pro evangelium.

Křesťanství není stylem vyšlým z módy, je stále aktuální potřebou, o které nemůžeme mlčet.

Jedno slovo a jeden čin na každé zastavení, doprovázené čtením, meditací a svědectvím mají být malým osobním obohacením, abychom se tak stále více stávali svědky proměny, která nezná hranic.

I. ZASTAVENÍ

Ježíš je odsouzen k smrti

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

ČTENÍ

Z první knihy Mojžíšovy 3, 9-13

Hospodin Bůh zavolal na člověka: „Kde jsi?“ On odpověděl: „Uslyšel jsem v zahradě tvůj hlas a bál jsem se. A protože jsem nahý, ukryl jsem se.“ Bůh mu řekl: „Kdo ti pověděl, že jsi nahý? Nejedl jsi z toho stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst?“ Člověk odpověděl: „Žena, kterou jsi mi dal, aby při mně stála, ta mi dala z toho stromu a já jsem jedl.“ Proto řekl Hospodin Bůh ženě: „Cos to učinila?“ Žena odpověděla: „Had mě podvedl a já jsem jedla.“

MEDITACE – DIALOG

Když myslíme na slovo „rozhovor, dialog“, hned nám přijde na mysl činnost „mluvit“. Ale během rozhovoru se nejen mluví, ale také se naslouchá, navzájem se naslouchá, aby tak jeden od toho druhého mohl získat to bohatství, které v něm je. Od naslouchání nelze upustit. Pokud mluvíme stále jen my a druhému nedáme možnost k tomu, aby se vyjádřil, nejde o dialog.

Dialogem ale není ani to, když jen mlčíme, když jen posloucháme, aniž bychom cokoli řekli, protože tak tomu druhému neumožňujeme, aby se dozvěděl náš pohled na věc. Díky dialogu můžeme budovat to, co se jinak zdá být nemožné, ale musíme dobře umět vážit chvíle poslechu a chvíle slova. Jsme schopni opravdového dialogu? Dokážeme mlčet, abychom jen poslouchali druhého? Jsme s to vyjádřit svůj názor a přitom respektovat odlišný názor druhého?

SVĚDECTVÍ

Kdyby se mi jednoho dne přihodilo, a mohlo by to být klidně i dnes, že se stanu obětí terorismu, který teď ohrožuje všechny cizince, kteří žijí v Alžírsku, přál bych si, aby si moje komunita, má Církev, má rodina připomněly, že jsem svůj život dal Bohu a této zemi. Aby přijaly, že jediný Pán, který je Pánem nad každým životem, přece musel mít i s tímto mým odchodem něco společného. Aby dokázaly připojit tuto mou smrt k tolika dalším násilným smrtím, které byly ponechány ve lhotejnosti anonymity. Můj život nemá větší cenu než jakýkoli jiný. A nemá ji ani menší. Až by přišla ta chvíle, chtěl bych jen zažít ten světlý okamžik, který by mi dovolil poprosit Boha a své bratry v lidství o odpuštění a zároveň odpustit celým svým srdcem těm, kteří mi ublížili. Odpustit i tobě, příteli mé poslední minuty, který jsi nevěděl, co činíš. Ano i tobě patří tohle díky a tohle s-Bohem, které právě s tebou přišlo. A ať se jednou, dá-li Pán, Otec nás obou, sejdeme – jako blahoslavení lotři – v ráji. Amen! Insc'Allah.

**Duchovní závěť otce Christiana de Chergé, trapistického mnicha zabitého
v Alžírsku**

ČIN/GESTO

Po jednom přistupujeme ke kříži a v tichosti se rukou dotýkáme svých úst a svých uší a žádáme přítom Ježíše, aby nám udělil milost naslouchat jeho slovu, abychom ho pak mohli hlásat ostatním lidem.

II. ZASTAVENÍ

Ježíš přijímá kříž

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

ČTENÍ

Z druhé knihy Mojžíšovy 22, 20-26

Hostu nebudeš škodit ani ho utlačovat, neboť i vy jste byli hosty v egyptské zemi. Žádnou vdovu a sirotka nebudete utiskovat. Jestliže je přece budeš utiskovat a oni budou ke mně úpět, jistě jejich úpění vyslyším. Vzplanu hněvem a pobiji vás mečem, takže z vašich žen budou vdovy a z vašich synů sirotci. Jestliže půjčíš stříbro někomu z mého lidu, zchudlému, který je s tebou, nebudeš se k němu chovat jako lichvář, neuložíš mu úrok. Jestliže se rozhodneš vzít do zástavy plášť svého bližního, do západu slunce mu jej vrátíš, neboť jeho plášť, kterým si chrání tělo, je jeho jedinou přikrývkou. V čem by spal? Stane se, že bude ke mně úpět a já ho vyslyším, poněvadž jsem milostivý.

MEDITACE – RESPEKT/ÚCTA

Respektovat druhého znamená mít ho rád takového, jaký je. Se všemi jeho omezeními. Ale abychom toho byli schopni, musíme mít nejprve rádi sami sebe, respektovat sami sebe, své tělo, vlastní citovost a inteligenci. A k tomu je třeba se dobře znát. Máš právo na to, aby ses sám sebe ptal, a poznával tak své světlé i temné stránky, dovídal se tak, odkud přicházíš, kam jdeš, jaký smysl má tvůj život. Neodmítej přemýšlet, myslet, uvažovat: strach měj spíš před tím, kdo chce tuto tvou schopnost potlačit. V tichu sám před sebou pociťuj Boží lásku k sobě a snaž se poznat Ježíše. Až ho poznáš, budeš ho cítit nablízku, živého, jako přítele. A až zakusíš, co to znamená rozesmát druhého nebo v jeho životě zapálit jiskřičku naděje, tak si všimneš, že i v tvém životě bude víc světla, víc smyslu a víc radosti.

SVĚDECTVÍ

Vietnamští mučedníci obětovali všechny materiální výhody, prestižní postavení a slávu a pro víru umírali. Ve svých místních společenstvích všichni pracovali s nadšením, dobře se chovali a svůj rolnický život a víru v Boha prožívali v plném souladu. Milovali svou zemi a přispívali k rozvoji jejího lidu. Po jejich příkladu se chtějme i my postavit pokušení peněz, slávy a hmotných výhod světa a následovat Boží povolání.

**Monsignor Peter Nguyen Van Kham, pomocný biskup Hočiminova města,
Vietnam**

ČIN/GESTO

Kdo chce, může vzít za ruku osobu, kterou má právě po boku. Pokud ji zná, dá si předsevzetí, že ji bude dnes večer víc naslouchat, pokud ji nezná, bude se s ní chtít po skončení bohoslužby seznámit.

III. ZASTAVENÍ

Ježíš padá pod křížem poprvé

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

ČTENÍ

Z páté knihy Mojžíšovy 8, 2-3

Připomínej si celou tu cestu, kterou tě Hospodin, tvůj Bůh, vodil po čtyřicet let na poušti, aby tě pokořil a vyzkoušel a poznal, co je v tvém srdci, zda budeš dbát na jeho přikázání, či nikoli.

Pokořoval tě a nechal tě hladovět, potom ti dával jíst mannu, kterou jsi neznal a kterou neznali ani tvoji otcové. Tak ti dával poznat, že člověk nežije pouze chlebem, ale že člověk žije vším, co vychází z Hospodinových úst.

MEDITACE – CESTA

Přijde den, kdy se sám sebe zeptáš, kam tak letíš. Přijde čas, kdy se na sebe podíváš a uvidíš, jak jsou všechny tvé sny pryč. A to je chvíle, kdy je třeba riskovat, sám se rozhodnout, nezastavit se, ale bojovat a nedat se porazit. Pokračovat v cestě, prodírat se mezi křovím a ve vysoké trávě. A radost si tě najde a už nebudeš jen sedět a čekat. Na ramenu ruka, která tě svírá, aby tě snad zastavila, aby zastavila dobrodružství, ale ty se znovu pusť na cestu. Potkal jsi na ní spoustu lidí, kteří ti tolik dali a nic nečekali, chceš i ty nabídnout své ruce? Nač ještě čekat?!

SVĚDECTVÍ

Od té doby, co jsem vdovou, jsem se rozhodla, že budu víc času věnovat vzdělávání dívek, které jsou na cestě k obrácení. Kvůli této práci chtěli, abych se vzdala křesťanského náboženství, ale já jsem řekla ne, nevzdám se ho! Teď budu odsouzena k trestu stětí hlavy. Děkuji Bohu, za

nádherný život, který mi až dodnes dával a který mi bude i nadále dávat ve své věčnosti.

Blahoslavená Anežka Cao-Guiying, katechetka zabitá v Číně

ČIN/GESTO

K patě kříže se přinese košík s malými svíčkami. Každý věřící si vezme jednu svíčku a, aniž by ji rozsvítil, v duchu řekne: „Opravdovým světlem na mé cestě ať je Kristus!“

IV. ZASTAVENÍ

Ježíš se setkává se svou matkou

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

ČTENÍ

Z evangelia podle sv. Jana 16, 21-24

Žena, když rodí, má zármutek, neboť přišla její hodina; ale když porodí dítě, nevzpomíná už na soužení pro radost, že na svět přišel člověk. I vy máte nyní zármutek. Uvidím vás však opět a vaše srdce se zaraduje a vaši radost vám nikdo nevezme. V onen den se mě nebudete již na nic ptát. Amen, amen, pravím vám, budete-li o něco prosit Otce ve jménu mém, dá vám to. Až dosud jste o nic neprosili v mém jménu. Proste a dostanete, aby vaše radost byla plná.

MEDITACE – SPOJENÍ

Já a ty: já se dívám na tebe a ty jsi Nekonečno. To by mohla být slova ženy, která se upřeně dívá na své právě narozené dítě, ženy, která už zapoměla na bolesti a utrpení a teď se ztrácí v očích malého stvoření, které drží ve svém objetí. A týmiž slovy se den co den Bůh obrací na nás a dívá se na nás upřeně, jako by byl matkou. On, jenž je Otcem každé věci, nás nazývá „Nekonečnem“; On, jenž je Láska bez hranic, nás prosí, abychom „zůstávali v jeho lásce“, jako by bez nás takřka nemohl být.

SVĚDECTVÍ

Přišla jsem sem, abych tu konala lásku a, pokud bude třeba, prolila pro Krista i krev. Přišla jsem sem, abych svůj život, bude-li to nutné, dala Ježíšovi. Už dlouho vím o tom nebezpečí, připravila jsem se na něj: chci tu tedy zůstat a položit svůj život za Pána, On mi k tomu dá sílu.

sestra Maria Chiara Nanetti, misionářka františkánka, mučednice v Číně

ČIN/GESTO

Všichni se drží v kruhu za ruce a společně se modlí modlitbu Otče náš.

V. ZASTAVENÍ

Šimon pomáhá nést kříž

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

ČTENÍ

Z evangelia podle sv. Matouše 14, 15-20

Když nastal večer, přistoupili k němu učedníci a řekli: „Toto místo je pusté a je už pozdní hodina. Propust' zástupy, ať si jdou do vesnic koupit jídlo.“ Ale Ježíš jim řekl: „Nemusejí odcházet; dejte vy jim jíst!“ Oni odpověděli: „Máme tu jen pět chlebů a dvě ryby.“ On však řekl: „Přineste mi je sem!“ Poručil, aby se zástupy rozsadily po trávě. Potom vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhlédl k nebi, vzdal díky, lámal chleby a dával učedníkům a učedníci zástupům. I jedli všichni a nasýtli se; a sebrali nalámaných chlebů, které zbyly, dvanáct plných košů.

MEDITACE – SPOLUZODPOVĚDNOST

Kdo ví, jestli byl mladý Šimon z Kyrény mezi těmi čtyřmi tisíci, kteří se stali svědky zázraku rozmnožení chleba,... a tak když onoho rána rozeznal zakrváceného Ježíše a viděl ho na pokraji smrti, vyděsil se. Evangelium nám říká, že se právě vracel domů z pole, že byl otcem dvou synů a že „byl donucen“ nést kříž. Možná ze strachu z Římanů, ale možná také donucen oním smyslem zodpovědnosti, kterému se od Ježíše předtím naučil a který se teď už stal jeho životním stylem. Jsme ochotni nést břemena lidí, které máme rádi?

SVĚDECTVÍ

Můj muž už oslaví svátky spolu s Ježíšem. S Ježíšem, kterého miloval a kterému zasvětil svůj život. K svátkům bych si přála jen to, aby se

lidé setkali se spásonosnou zvěstí, kterou Kristus oznamuje světu, a aby se všichni naučili odpouštět.

Kadamphul, manželka Samuela Nayak, křesťana zabitého v Orisse, Indie

ČIN/GESTO

U paty kříže je košík s lístečky, na kterých jsou napsány různé závazky. Každý si vezme jeden a dá ho tomu, kdo stojí vedle něj. Ten pak udělá totéž.

VI. ZASTAVENÍ

Veronika podává Ježíšovi roušku

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

ČTENÍ

Z evangelia podle sv. Lukáše 10, 30-34

Jeden člověk šel z Jeruzaléma do Jericha a padl do rukou lupičů; ti jej obrali, zbili a nechali tam ležet polomrtvého. Náhodou šel tou cestou jeden kněz, ale když ho uviděl, vyhnul se mu. A stejně se mu vyhnul i levita, když přišel k tomu místu a uviděl ho. Ale když jeden Samařan na své cestě přišel k tomu místu a uviděl ho, byl pohnut soucitem; přistoupil k němu, ošetřil jeho rány olejem a vínem a obvázal mu je, posadil jej na svého mezka, zavezl do hostince a tam se o něj staral.

MEDITACE – SETKÁNÍ

Náš všední život se skládá z nepřetržité řady setkání. Každý den potkáváme přátele a známé nebo i neznámé lidi, se kterými ani nepromluvíme. Některé pozdravíme, s některými prohodíme pár formálních vět a večer si na ně už ani nevzpomeneme. Kolikrát jsme se ale už mezi těmi všemi lidmi, které během dne potkáváme, připravili o rozhovor s někým jen kvůli tomu, že pořád chvátáme, nebo jen proto, že se nám nechce, nebo proto, že si hledíme jen svých věcí. S kolika lidmi jsme se mohli jen tak zastavit, usmát se na ně, prohodit pár slov, a tak jim zpříjemnit den. Samaritán „k němu přišel“, „uviděl ho“ a setkal se s ním, beze strachu a beze spěchu.

SVĚDECTVÍ

Odolat násilí, to je mír a pokoj! Pane, všichni v tebe věříme, ale nechali jsme prolít krev a ty tím trpíš. Smiluj se nad námi. Pane, křesťané

ublížili muslimům a muslimové křesťanům, odpusť nám. Kurdové Turkům a Turci Kurdům, odpusť nám. Arméni Kurdům a Kurdové Arménům. Kolik mrtvých! Smiluj se nad námi! Pokaždé přitom bylo slyšet „amen“ mého muslimského a kurdského přítele. Věděl jsem, že ta modlitba v oné mešitě-kostele byla modlitbou smíření a že se ve vzduchu vznášelo něco, co se podobá odpuštění.

Otec Andrea Santoro, fidei donum, zabitý v Turecku

ČIN/GESTO

Každý poklekne tam, kde právě je, a v tichosti prosí o dar setkání s druhým člověkem.

VII. ZASTAVENÍ

Ježíš padá pod křížem podruhé

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

ČTENÍ

Z evangelia podle sv. Jana 18, 37-38

Pilát mu řekl: „Jsi tedy přece král?“ Ježíš odpověděl: „Ty sám říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“ Pilát mu řekl: „Co je pravda?“ Po těch slovech vyšel opět k Židům a řekl jim: „Já na něm žádnou vinu nenalézám.“

MEDITACE – PRAVDA

Pilát byl velmi konkrétní člověk. Římský prokurátor a k tomu místodržitel, nemohl tedy být příliš skrupulózní. Ale onoho dne před tím procesem nebylo něco v pořádku. Musel se vypořádat s Pravdou. S Pravdou spravedlivého, kterého chtěli bezdůvodně poslat na smrt. Někdy nám život nedovolí, abychom problémy obešli, jsme prostě uvnitř nich a musíme se jim postavit čelem a je třeba se rozhodnout. Pilát se rozhodl, že nerozhodne, a to bylo důvodem odsouzení, sice ne vyřčeného, ale přesto skutečného odsouzení. Kdo stojí na straně Pravdy, ten se pro ni nemůže rozhodovat jen někdy, musí si ji zvolit jednou provždy. Jsi ty věrný Pravdě, kterou sis zvolil k následování?

SVĚDECTVÍ

Považuji za velkou čest být v Turecku, v zemi, která uchovává paměť prvního křesťanství, křesťanem spolu s vámi a pro vás. Cítím se zavázaný k tomu, abych toto dědictví paměti a svatosti uchoval a ještě lépe s ním seznamoval druhé, ale mou první starostí jste vy, lid této země.

Pravda v Lásce, to jsou slova, která vyjadřují můj program hledání pravdy ve vzájemné úctě a lásce. Pokud je pravda, že ten, kdo víc miluje, se přibližuje k Bohu, je také pravda, že tato cesta nás přivádí blíž i k opravdovému smyslu našeho bytí, kterým je život pro ostatní.

Monsignor Luigi Padovese, biskup, zabitý v Turecku

ČIN/GESTO

Po krátké chvílce, v níž si každý vzpomene na okamžiky, kdy se styděl před druhými vyznat svou víru, se všichni společně modlí: Ježíši, Ty, jenž jsi Cesta, Pravda a Život, smiluj se nad námi.

VIII. ZASTAVENÍ

Jeruzalémské ženy pláčou nad Ježíšem

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

ČTENÍ

Z knihy proroka Jeremjáše 1, 6-9

*„Ach, Panovníku Hospodine, nevím, jak bych mluvil. Jsem přece chlapec.“
Ale Hospodin mi řekl: „Neříkej: Jsem chlapec. Všude, kam tě pošlu, půjdeš,
a všechno, co ti přikážu, řekneš. Neboj se jich, já budu s tebou a
vysvobodím tě, je výrok Hospodinův.“ Hospodin vztáhl svou ruku a dotkl se
mých úst. Pak mi Hospodin řekl: „Hle, vložil jsem ti do úst svá slova.“*

MEDITACE – SVĚDECTVÍ

Často je náš misijní elán zbrzděn strachem z toho, že nás budou
druzí posuzovat, nebo z toho, že nepřijmou naši volbu víry, nebo že se
nám vysmějí.

Tento úryvek nám ale pomáhá k tomu, abychom si uvědomili, že
svědčit o své víře není věcí, která se týká jen několika málo schopných a
zralých osob. Svědčit o tom, že je možný i odlišný život, je úkolem všech
pokřtěných, kteří kvůli tomu nemusejí vynalézat a vypracovávat kdovíjaké
proslovy, ale prostě jen dovolit Pánu, aby mluvil jejich ústy.

SVĚDECTVÍ

Jeho svědky, kteří ho dávají poznat ostatním, a znameními naděje
pro ty, kteří žijí kolem nás, se staneme tehdy, budeme-li dělat to, co dělal
on: lámat a rozdělovat chléb. Kolem nás je dost chleba k lámání. Ale tělo
není živeno jen chlebem. Je i mnoho jiných druhů chleba: dobrý bílý chléb
přátelství, přijetí a pohostinnosti, úcty, vzájemné pomoci, hluboké
bratrské lásky. Tohle všechno je dobré a o tohle všechno se lidé musejí

dělit, tohle všechno je předmětem sdílení, při němž v sobě lidé objeví bratry. Ale je i černý chléb, chléb chudoby, utrpení, samoty, beznaděje... I tento chléb musíme přijmout a dělit se o něj. Bez sdílení chleba, ať už bílého či černého, bez společné účasti na tomto chlebě není křesťanský život.

V té míře, s jakou se o toto všechno dokážeme dělit se všemi lidmi, budeme i hodnověrnými svědky zmrtnýchvstalého Krista.

Kardinál Kim Stephen Sou Hwan, soulský arcibiskup, Korea

ČIN/GESTO

V tichosti anebo nahlas opakujme slova proroka Izajáše: „Tady jsem, Pane, pošli mne!“

IX. ZASTAVENÍ

Ježíš padá pod křížem potřetí

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

ČTENÍ

Z První knihy Královské 19, 11-13

Hospodin řekl: „Vyjdi a postav se na hoře před Hospodinem.“ A hle, Hospodin se tudy ubírá. Před Hospodinem veliký a silný vítr rozervávající hory a tříštící skály, ale Hospodin v tom větru nebyl. Po větru zemětřesení, ale Hospodin v tom zemětřesení nebyl. Po zemětřesení oheň, ale Hospodin ani v tom ohni nebyl. Po ohni hlas tichý, jemný. Jakmile jej Eliáš uslyšel, zavinul si tvář pláštěm, vyšel a postavil se u vchodu do jeskyně.

MEDITACE – POSLECH

Kdybychom dokázali Bohu naslouchat, slyšeli bychom, že na nás mluví. Bůh mluví. Promluvil prostřednictvím svého evangelia. Mluví i skrze náš život, nové evangelium, do něhož my sami každý den vpisujeme další stránku. Ale jelikož je naše víra příliš slabá a náš život příliš lidský, jen zřídka zaslechneme Boží vzkaz. Abychom mu lépe rozuměli, zvláště pokud jsme na počátku přátelství s Kristem, můžeme si představit, jak by asi on sám přeložil své evangelium pro muže a ženy dnešní doby.

SVĚDECTVÍ

Každý okamžik našeho života má být hrdinským činem, kterým přemáháme zlo, přemáháme naše chyby, abychom tak plnili Boží vůli. Hrdinský čin skrytý před druhými, ale známý Bohu a jím odměněný. Každý den vyžaduje svůj „neznámý“ hrdinský čin: nenech si ujít vůbec nic, pokaždé přijde nějaký další zítřek a bude tvůj, bude úplně tvůj, pokud tvou zbraní bude železná vůle, která, nevšímajíc si toho zbytečného, hledí jen

na podstatu každé věci a každé události: to ostatní je jen řvoucí proud ničeho.

Otec Mario Borzaga, misionář oblát, zabitý v Laosu

ČIN/GESTO

Každý udělá malý křížek na ucho člověka, který mu stojí po boku, a přitom říká: „Effatha“, což znamená: „Otevři se“. Je to znamení toho, že jen společenství mezi námi (communio) a pozornost jednoho k druhému v nás mohou probudit schopnost poslouchat to, co nám Bůh každý den šeptá.

X. ZASTAVENÍ

Ježíš svlečen ze šatů

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

ČTENÍ

Z evangelia podle sv. Marka 10, 42-45

Ježíš je zavolal k sobě a řekl jim: „Víte, že ti, kdo platí u národů za první, nad nimi panují, a kdo jsou u nich velcí, utlačují je. Ne tak bude mezi vámi; ale kdo se mezi vámi chce stát velkým, buď vaším služebníkem; a kdo chce být mezi vámi první, buď otrokem všech. Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.“

MEDITACE – OBRÁCENÍ

Nejhezčí na každém příběhu obrácení je ten okamžik „přechodu“, kdy se zbortí celá konstrukce vlastněné pravdy, o kterou se všechno opíralo, díky které se člověk cítil jistý a silný mocí, které se mu dostávalo; a i nadále si člověk slouží očima, ušima, nohama, srdcem a pamětí, ale k tomu, aby nekladl Bohu překážky. Jako když po namáhavých plavbách člověk konečně přestane studovat kurs a nastaví plachty větru tak, aby je poháněl on sám.

SVĚDECTVÍ

Asijské národy potřebují Ježíše Krista a jeho evangelium. Je třeba, abychom je povzbuzovali k aktivní spolupráci nejen při budování jejich místních křesťanských komunit, ale také při hledání nových cest pro evangelium, a to v každé oblasti společnosti. Největší službou a největším darem, které Církev může asijským národům poskytnout, je přinášet svědectví o Ježíši Kristu, univerzálním Spasiteli lidstva.

Poselství Benedikta XVI. na Kongresu katolických laiků v Soulu

ČIN/GESTO

Každý si namočí prsty do vody v malé misce a udělá si na oči znamení kříže – znamení obrácení, a tedy znovuzrození k tomu, abychom byli schopni vidět, chápat a žít.

XI. ZASTAVENÍ

Ježíš ukřižován

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

ČTENÍ

Z listu sv. apoštola Pavla Galaťanům 4, 4-7

Když se však naplnil stanovený čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného z ženy, podrobeného zákonu, aby vykoupil ty, kteří jsou zákonu podrobeni, tak abychom byli přijati za syny.

Protože jste synové, poslal Bůh do našich srdcí Ducha svého Syna, Ducha volajícího Abba, Otče. A tak už nejsi otrok, nýbrž syn, a když syn, tedy z moci Boží i dědic.

MEDITACE – BŮH OTEC

Už od samých počátků světa doprovází člověka jedna otázka, která poznamenává jeho vztah k Bohu: „kdo jsem?“, „kam jdu?“. Zdá se, že lidská existence je charakterizována hledáním znamení, která by mohla odhalit alespoň nějaký náznak odpovědi na tuto otázku, která by odkazovala k nějaké Přítomnosti schopné naslouchat a vytrhnout život ze zoufalství smrti, Přítomnosti, která by nabízela nový pohled na život, novou perspektivu. Stvoření sténá a trpí, ale sv. Pavel dodává, že je především „v naději“, že jsme byli spaseni, v naději, která ovšem vyžaduje trpělivost.

SVĚDECTVÍ

Trpíme hodně, ale trpíme ochotně. Trpíme, když vidíme chudé lidi, jak nemají co jíst, co si obléci, jak jsou špinaví a bez vzdělání. Trpíme, když vidíme, jak daleko mají tito lidé ještě k tomu, aby pocítili potřebu najít nejjistější cestu, která by je přivedla k Bohu. Trpíme ochotně, protože je

snadné snášet hlad s někým, kdo ho už snáší, a je také snadné rozdělit se o jídlo s lidmi, kteří k jídlu nic nemají. Ale nikdy nedojde k tomu, abych ztratil odvahu, právě naopak! To raději tisíckrát zemřu.

Otec Valeriano Cobbe, misionář xaverián, zabitý v Bangladéši

ČIN/GESTO

Právě proto, že Bůh je Otec, si můžeme dovolit položit svou hlavu do jeho klína a trochu si odpočinout, v těžkých chvílích, ale i tehdy, když je naše cesta pokojná. Každý ve chvílce ticha odevzdá Bohu Otci všechna břemena, která teď na sobě má, jako znamení toho, že on je na sebe skrze smrt svého Syna opravdu vzal.

XII. ZASTAVENÍ

Ježíš na kříži umírá

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

ČTENÍ

Z knihy proroka Ezechiela 16, 8-9. 13-14

Šel jsem kolem tebe, uviděl jsem tě, a hle, byl právě tvůj čas, čas milování. I rozprostřel jsem na tebe svůj plášť, přikryl jsem tvou nahotu. Pak jsem ti přísahal a vešel s tebou v smlouvu, je výrok Panovníka Hospodina, a stala ses mou. Umyl jsem tě vodou, smyl jsem z tebe tvoji krev a potřel jsem tě olejem. Byla jsi ozdobena zlatem a stříbrem, tvé oděvy byly z jemného plátna, hedvábí a pestrých látek, jedla jsi pokrmy z bílé mouky, medu a oleje. Stala ses nesmírně krásnou a dosáhla jsi královských poct. Tvé jméno proniklo mezi pronárody pro tvou krásu; byla dokonalá pro důstojnost, kterou jsem na tebe vložil, je výrok Panovníka Hospodina.

MEDITACE – POKOJ

Lidské srdce – tvoje, moje i všech ostatních je mnohem bohatší, než se může zdát; je mnohem citlivější, než bychom si vůbec mohli představit; je tvůrcem takové energie, v níž ani nedoufáme; je zásobárnou schopností a možností, o kterých ani netušíme anebo je z nedostatku úcty a víry v sebe samé potlačujeme, jsme přece přesvědčeni, že „se stejně nic nezmění, a tím spíš abych to snad dokázal právě já...!“ Zkus se sám sebe zeptat na pravdy, které jsou v tobě ukryty nehlouběji. Neboj se klást si ty nezákladnější otázky. Poslouchej svoje nitro.

SVĚDECTVÍ

Když jsem měl poprvé pohřeb malého několikaměsíčního dítěte, sotva jsem pohnutím dokončil Mši. Přijmout smrt, která je u Filipínců tak

častá, je ale méně dramatické než u nás: je to normální událost, součást lidského údělu, které si musíme být vědomi a na kterou se musíme připravit. Život a smrt se tu v každodenní zkušenosti prolínají, a tak nám vytvářejí realističtější a opravdovější pohled na nás samé, smrtelné bytosti. Ovlivňují velikost našich nároků a požadavků, tlumí naši domýšlivost a učí nás smyslu umírněnosti a nezištnosti. Náš život je dar, který nám byl dán, abychom jej spravovali, a ne vlastnili. Ponořen do tohoto světa jdu bok po boku s těmito lidmi, v bratrském společenství a sdílení. Práce je spousta a úkol, který nám byl svěřen, je veliký: ale my nejsme sami, Jiný nás podpírá a přichází vstříc našim slabostem. Tak tedy odvahu! Říkejme si to navzájem.

Otec Tullio Favali, misionář Pime, zabitý na ostrově Mindanao, Filipíny

ČIN/GESTO

Pozdravme se pozdravením pokoje na znamení toho, že ty roztažené paže na kříži, které zdánlivě mluví o bláznovství bolesti, pro nás křesťany mluví o naději a pokoji.

XIII. ZASTAVENÍ

Ježíš sňat z kříže

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

ČTENÍ

Z knihy proroka Izajáše 49, 14-16. 18

Sijón říkával: „Hospodin mě opustil, Panovník na mě zapomenul.“ „Cožpak může zapomenout žena na své pacholátko, neslitovat se nad synem vlastního života? I kdyby některé zapomněly, já na tebe nezapomenu. Hle, vyryl jsem si tě do dlaní, tvé hradby mám před sebou stále. Rozhlédni se kolem a viz: Tito všichni se shromáždí a přijdou k tobě.“

MEDITACE – BOŽÍ SLOVO

Úkolem Božího Slova není vykřesat pár jisker, ale zažehnout světlo. A světlo se dá rozsvítit i v tichosti. Stejně tak ani my nemáme v životě vytvářet jiskry, ale světlo. A k tomu, abychom to dělali, se musíme posadit k Mistrovým nohám a toto Slovo světla poslouchat. Pouze tehdy budeme schopni vidět smysl, který může mít utrpení, nepokoj, osamocenost či opuštěnost. Hluboký smysl je dokonce i v kříži, na kterém visíme. Ale k tomu je třeba světla.

SVĚDECTVÍ

Věříme ve všechno, co Bůh zjevil od té chvíle, co povolal Abraháma, naše společného otce ve víře, otce židů, křesťanů i muslimů. Věříme v přísliby a ve smlouvu, které mu Bůh svěřil. Věříme, že Boží Slovo je věčné. Je tedy na čase, abychom se společně zasadili o upřímný, spravedlivý a trvalý mír. Boží Slovo se dotýká nás všech a vyzývá nás, abychom poslouchali Boží hlas, „který mluví o pokoji“: „Budu poslouchat, co říká Bůh, Hospodin: jistě mluví o pokoji pro svůj lid, pro své věrné, pro

ty, kteří se k němu navrátí celým svým srdcem“. Není dovoleno uchýlovat se k teologicko – biblickým pozicím, abychom si z nich vytvořili nástroje k ospravedlňování nespravedlností. Naopak, každý příklon k náboženství musí člověka přivádět k tomu, aby v druhém viděl Boží tvář, aby s druhým zacházel podle Božích přikázání, to znamená v souladu s Boží dobrotou, jeho spravedlností, milosrdenstvím a jeho láskou k nám.

Závěrečné poselství biskupů ze Synody o Středním východu

ČIN/GESTO

Boží Slovo má moc rozsvítit v našich životech světlo. Na znamení toho si každý zapálí svíčku.

XIV. ZASTAVENÍ

Ježíš položen do hrobu

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

ČTENÍ

Z listu sv. apoštola Pavla Efezanům 4, 4-6

Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni; jeden je Pán, jedna víra, jeden křest, jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, skrze všechny působí a je ve všech.

MEDITACE – SPOLEČNÝ DŮM

„Jedno tělo a jeden Duch“ je heslo každé chudé rodiny z jižní polokoule, která z každého drobku chleba činí společné vlastnictví. Pavel zde vyzývá Efezany, aby byli jednotní pod jedinou vlajkou synů a dcer Boha Otce, který je přítomný ve všech. Dřív než začneme mluvit o ekumenickém dialogu, jak je to s jednotou v Ježíši Kristu u našich farních společenství? A ty sám se cítíš být jedno s Ježíšem Kristem?

SVĚDECTVÍ

Jsme uprostřed války. Dnes je naším posláním nejen pomáhat, ale také, jak říká sv. Pavel, plakat s tím, kdo pláče, dělit se s tím, kdo je v nouzi, a vkládat spoustu důvěry a naděje v Boha Otce, který své syny neopouští. Panna Maria, Ježíšova a naše matka, ať se za nás přimlouvá a ať nám na svém Božském Synu vyprosí zázrak jednoty, míru a vzájemné lásky. Od těchto lidí navyklých na utrpení se mi dostalo schopnosti ho přijímat. A oni mi, navzdory všemu, neustále dodávají odvahu a sílu, abych je i nadále milovala.

**Sestra Erminia Cazzaniga, misionářka Dcer lásky – služebnic chudých,
zabitá ve Východním Timoru**

ČIN/GESTO

V našem domě je místo pro všechny. Proto se snažme v našich komunitách přijmout všechny ty, kteří budou prožívat Velikonoce o samotě.

XV. ZASTAVENÍ

Zmrtvýchvstání

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

ČTENÍ

Z listu sv. apoštola Pavla Galaťanům 3, 26-28

Vy všichni jste přece skrze víru syny Božími v Kristu Ježíši. Neboť vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli. Není už rozdíl mezi židem a pohanem, otrokem a svobodným, mužem a ženou. Vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši.

MEDITACE – VŠEOBECNÉ BRATRSTVÍ

Bratrská jednota nepotlačuje v komunitě rozdíly, ale vytrvale se snaží o takové společenství (communio), které rozdíly přijímá a dodává jim na hodnotě. Bratrství existuje pro lid, pro obyčejné lidi, kteří jsou ve všedním životě zahlceni spoustou tíživých záležitostí. Bůh nedovolí, aby slzy jeho chudých upadly do zapomnění, stejně jako tomu bylo se slzami jeho Syna. Už je pro ně připravena hostina, nejen pro jejich ducha, ale i pro jejich bolestí prostoupená těla. Všechno se v tom Synu, který svůj osud sdílel s chudými, promění v oslavu.

SVĚDECTVÍ

Smrt je „hrozná“ skutečnost, „nejhroznější“ ze všech skutečností a každý z nás jí bude muset projít: člověk, který dává svůj život, sebe sama, své bytí a všechno to, co má, Bohu a bližnímu, tak vyjadřuje svou hlubokou víru v Boha a svou důvěru v něj. Věčný Otec se stará o všechny a nikdy nikomu neublíží, protože jeho láska je nekonečná. On je Láska a je také plnost otcovství. Zemřít je tedy přerušit toto dávání se Bohu a bližnímu v pozemském životě a otevřít se novému, dalšímu dávání se, které bude

nekonečné a bez poskvrny. Život znamená plně se odevzdat do Božích rukou; smrtí se pak toto odevzdání stane ve věčném životě nekonečným.

**Monsignor Paulos Faraj Rahho, kaldejský arcibiskup v Mosulu, zabitý
v Iráku**

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Bože,
děkujeme ti za to, že jsi nás se sebou spojil,
abys nám zjevil Svou lásku a podvolil nás Své vůli.
Umlč v nás všechny jiné hlasy kromě Tvého.
Bázeň nás přivádí k tomu,
že v Tvém Slově nalézáme své odsouzení,
ve Slově, kterému rozumíme, aniž bychom ho ale přijali,
které známe, aniž bychom ho ale milovali,
které posloucháme, aniž bychom ho ale uváděli do života.
Otevři Svým Duchem, prosíme,
našeho ducha a naše srdce na Tvou pravdu.
Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána.
Amen.